

Τέλειοι οι Βρυσικιώτες και τα Βρυσικιωτόπουλα, που έζησαν αυτές τις μοναδικές στιγμές στον τόπο τους, στο μικρό - Μεγάλο Χωριό μας .

Απορώ πράγματι από που αντλούν αυτή τη δύναμη, αυτή την ενέργεια, το πάθος για προσφορά, ποιοί είναι αλήθεια οι στόχοι και τα κίνητρά τους, σε εποχές μάλιστα δύσκολες οικονομικά και μπερδεμένες αξιακά;

Ένα πράγμα μου έρχεται στο μυαλό:

Η αγάπη για τόπο, η αγάπη για τη Ζωή!

Ζηλεύω!! και λυπάμαι που δεν ευνόησαν οι συνθήκες για να είμαι και γω εκεί.

Εύχομαι μέσα από την καρδιά μου αυτές οι φλόγες να φουντώσουν και να συνεχίσουν να καίνε για πολλά πολλά χρόνια.

οι φωτογραφίες από το Σταμάτη εδώ